

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੇਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਸੱਤ

Jeff Pippenger

2025-12-09

ਨੰਬਰ ਸੱਤ

ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ *The Desire of Ages* ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅੰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਗੀਤ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ "ਗੀਤ" ਇੱਕ "ਅਨੁਭਵ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਲੰਘੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਲਫਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ—ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਂਤਰ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਫਰਾਏਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹੋਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਰਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਯੋਏਲ ਦੀ ਸੂਰ ਵਿੱਚ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਗੂਰਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਉਸ ਪੁਰਾਤਨ ਵਾਚਾ-ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਤਿਆਗ-ਪੱਤਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾ-ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈਆਂ, ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਪਰਿਪੂਰਣ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਆਰੰਭ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਖਬਾੜੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ "ਨਵਾਂ ਦ੍ਰਾਖਰਸ" ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਟਾਈਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇਕ ਅਜੇਹੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦੇ ਅਸਲ ਫਲ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੁਖ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਸ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਬਣਨ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸੀ। ਜੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ "ਅਦਭੁਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦਾ ਨਿਯਮ" ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਏਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਯੋਏਲ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮਹਾਨ ਨਬੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਅੱਠਾਈ ਵਿੱਚ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ 'ਯਹੂਸ਼ਲਮ' ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਨੂੰ "ਇਫਰਾਏਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ" ਵਜੋਂ ਅਤੇ "ਘਮੰਡ ਦਾ ਮੁਕੁਟ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਮੁਕੁਟ" ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਘਮੰਡ"

ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੱਤਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਚੇਖੁਚਿਆਂ ("ਬਾਕੀਅਤ") ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਹਿਮਾ ਦਾ "ਮੁਕਟ" ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਮਹਿਮਾ ਦਾ "ਰਾਜ" ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ "ਰਾਜ" ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਰਾਜ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਹੈ।

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ 9/11 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ 9/11 ਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੁਝ ਬੁੱਢਾਂ ਫੂਕੀਆਂ। ਇਹ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਹੈ। "ਅਦਭੁੱਤ" ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ" ਹੈ।

ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਮੁਕਟ" ਦੀ ਸਮਾਂਤਰ, ਪਰੰਤੂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੱਤੇ ਲੋਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੁਕਟ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਮੁਕਟ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਇਹੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਬਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਰਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇਲਿਆਕੀਮ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਲੋਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬਨਾ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੇ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਖਰਿਆ ਵਿਜੈਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੇ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀਏ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਨੰਦ ਕਰ; ਹੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਧੀਏ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੈਕਾਰ ਕਰ; ਵੇਖ, ਤੇਰਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਏ ਉੱਤੇ, ਹਾਂ, ਗਏ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਅਰਥਾਤ ਗਏ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਫ਼ਾਈਮ ਤੋਂ ਰਥ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਧਨੁੱਖ ਵੀ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਤੇਰੇ ਨੇਮ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੇ ਆਸ ਦੇ ਬੰਦੀਓ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਓ; ਅੱਜ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਵਾਪਸ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਂਗ ਤਾਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਨੁਸ਼ ਨੂੰ ਏਫ਼ਰਾਈਮ ਨਾਲ ਭਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਸਿਓਨ, ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਹੇ ਯੂਨਾਨ, ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤੀਰ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਬਵੰਡਰਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਗਲ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਗੁਲੇਲ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਪੀਣਗੇ, ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕੋਲਾਹਲ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਟੋਰਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਝੰਡ ਵਾਂਗ ਬਚਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕਟ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਉਠਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ! ਅਨਾਜ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ

ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ 9:9-17।

ਗਿਆਰਵੀਂ ਆਯਤ (9/11) ਇਉਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਤੇਰੇ ਲਈ ਵੀ, ਤੇਰੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲਹੂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ।” ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜ਼ਖ਼ਰਿਆਹ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ 9/11 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ 9/11 ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 9/11 ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਛਿਟਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਉਹ ਬੇਅੰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਚਿੱਤਰਣਾ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਪੈਂਤਿਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਡੇਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਫੂਕ ਕੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ।

ਜ਼ਖ਼ਰਿਆਹ 9:11, 9/11 ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਮੱਧਰਾਤੀ ਪੁਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 9/11 ਉੱਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 1856 ਅਤੇ 1888 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ “ਖੱਡ” ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਖਟਖਟਾਹਟ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਹ “ਆਸ ਦੇ ਬੰਦੀ” ਹਨ।

ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਹੇ ਆਸ ਦੇ ਬੰਦਿਓ, ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਓ; ਅੱਜ ਹੀ ਮੈਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਗੁਣਾ ਵਾਪਸ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ 9:11, 12.

9/11 ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ 1989 ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1989 ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦਸ ਦਾ ਦੂਤ ਹੋਣਾ ਉਤਰੇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 9/11 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਬਣਦਿਆਂ। 1840 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ 9/11 ਉੱਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਣਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ, ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਆਏ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 9/11 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਫੂਕਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਤਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੰਤਕੁਸਤ ਨੂੰ ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਤੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਹ ਫੂਕਣਾ ਵੀ ਯੇਏਲ ਦੀ ਹੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ

ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਫਾ ਹੀ ਓਮੀਗਾ ਵੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਜੋ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈ ਗਈ। 9/11 ਉਸ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਖਰਯਾਹ 9:9 ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ।

ਹੇ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀਏ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੰਦ ਕਰ; ਹੇ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੀ ਧੀਏ, ਉੱਚੀ ਧੁਨ ਨਾਲ ਜੈਕਾਰ ਕਰ: ਵੇਖ, ਤੇਰਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਉਹ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਧੇ ਉੱਤੇ, ਹਾਂ, ਗਾਧੀ ਦੇ ਬੱਛੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਜ਼ਖਰਯਾਹ 9:9.

ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਖਰਯਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਚਿੱਤਰਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਟ ਹੀ ਪੁੱਜਾ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "for they shall be as the stones of a crown, lifted up as an ensign upon his land", ਅਤੇ ਜ਼ਖਰਯਾਹ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਯੋਏਲ ਦੇ "corn" ਅਤੇ "new wine" ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਨੰਦ ਦੀ ਵੀ ਗੂੰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "corn shall make the young men cheerful, and new wine the maids." ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਠਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਹੈ ਜੋ "rest and the refreshing" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਇਹ ਮਤਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹੀ ਮਦਿਰਾਪੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯੋਏਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

ਹਾਏ ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕਟ ਉੱਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਏਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪਾਨੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੋਭਾ ਮੁਰਝਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮਾਤ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਪਜਾਊ ਘਾਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਓਲਿਆਂ ਦੀ ਅੰਧੀ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੂਫਾਨ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਓਵਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਲ-ਪਲਾਵ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਮਾਰੇਗਾ। ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਕਟ, ਏਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪਾਨੀ, ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੋਭਾ, ਜੋ ਉੱਪਜਾਊ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਮੁਰਝਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਪੱਕਣ ਵਾਲੇ ਫਲ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਸੋਭਾ ਦਾ ਮੋਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਫਾਟਕ ਤੱਕ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਨਬੀ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਗੁਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ; ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਉਲਟੀ ਅਤੇ ਮੈਲ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ...

ਠਹਿਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ; ਚੀਕੋ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰੋ: ਉਹ ਮੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਦਕ ਪੇਯ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਘਾਟੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ—ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ"; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਹੀ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ"; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ

ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਚਰਜ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਸਾਯਾਹ 28:1-8; 29:9-16.

ਪ੍ਰਭੂ ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ" ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ—ਉਹ ਦੋ ਹੀ ਤੱਤ ਜੋ ਨਬੂਵਤੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨਮੋਹਿਤ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ—ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ" ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਨਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ "ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ" ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਦੋਂ ਤਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਭਜਨ 118 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ:

ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜਮਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਗਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 118:22-24.

ਪ੍ਰਭੂ ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ "ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਚਰਜ" ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। "ਕੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ" ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁੱਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯੇਏਲ ਦੀ "ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ" ਹੈ।

ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ "ਵਿਦਵਾਨ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਆਗੂਪਣ ਹੋਵੇ ਜਾਂ "ਅਨਪੜ੍ਹ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮ ਜਨਤਾ। ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਹ ਵੀ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ।" ਇਹ ਗੱਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਉੱਤਮ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜਗੀ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। "ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜਗੀ" ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮਸਤਤਾ ਨੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀਆਂ "ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ" ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ "ਰਾਹ" ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਤਵਾਲੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਨਕਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਅਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋ "ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ "ਦਾਖਰਸ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈ ਦੀ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਉਹ "ਨਵੇਂ ਦਾਖਰਸ" ਵਿੱਚ

ਭਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਮਤਵਾਲਾਪਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਅਨਇੱਛਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਠੀਕਰਾ ਉੱਤੇ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਪੱਥਰ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਕਿ ਨੀਂਹ ਜਾਂ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਚੋਟੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਪੱਥਰ ਹੀ ਓਮੇਗਾ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ "ਲਾਈਨ ਉੱਪਰ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, (ਜੋ ਕਿ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ), ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ "ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ" ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰੰਭ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਫ਼ਰਾਇਮ ਦੇ ਮੱਤਵਾਲੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਝਲਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚੇਲੇ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ, ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਲਈ ਮਹਾਨ ਡਾਹ ਨਾਲ ਡਾਹ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਡਾਹ ਕੀਤੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਕਹਲਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਰਬਤ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਬਤ ਕਹਲਾਏਗਾ। ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਅਜੇ ਵੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਸਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾਪੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਠੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੋਵੇਗਾ? ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦੇਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਦੇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੈਕਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਹ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਸੀ, ਨਾਹ ਪਸ਼ੂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ; ਅਤੇ ਨਾਹ ਹੀ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੜੋਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ 8:1-11.

ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੈਕਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।" ਜੇ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨੀਂਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਬਚੇਖੁੱਚੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜਮਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਚਰਜਮਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?” ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ “ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ” ਦੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਨਬੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲਹਿਰੀ ਬਦਲ ਕੇ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਚਲਹਿਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਚਲਹਿਰੀ ਯੋਧਾਮਈ ਤੋਂ ਜਿੱਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਥਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਲੋਕ-ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ “ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ” ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚੇਖੁੱਚੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਖ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਿਲਣਾ ਏਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਏਕਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ।

ਮੀਕਾਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ “ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ।
ਮੀਕਾਹ 7:15.

“ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ” ਉਹ ਮੂਲਭੂਤ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ ਜੋ “ਅਦਭੁਤ” ਇਸ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲਭੂਤ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਚੋਟੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ” ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ “ਚੋਟੀ ਦੇ ਪੱਥਰ” ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ “ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ” ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ। ਮੂਸਾ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮੂਸਾ ਅਲਫ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਓਮੇਗਾ।

“ਮੂਸਾ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਲ ਆਲਫ਼ਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਮੂਹ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।” *The Desire of Ages*, 797.

ਮੂਸਾ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਮੂਸਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ।

ਪਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਭ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੇਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁੜੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਣ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਣ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਨਬੀ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ; ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਨੀ। ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਜੋ ਉਸ ਨਬੀ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁਏਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਲਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 3:18–24.

ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਮੂਸਾ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਤਰਸ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ (ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਗਈ ਵਿਰੋਧਤਾ) “ਆਲਫ਼ਾ ਅਤੇ

ਓਮੇਗਾ" ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਸਮਕੱਖ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ/ਦਿਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। "ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ 'ਨੀਹ ਦਾ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਣਾ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ; ਇਹ 'ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਕੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ "ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ" ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ "ਅਦਭੁਤ ਕੰਮਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਤੋਂ ਜੋ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਨੂੰ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ 46 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦ ਪ੍ਰਭੂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਜੀਉਂਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਜਕਾਈ ਹੋਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਮੋਲਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਮੋਲਕ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੋਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਨ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਜਾਜਕਾਈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:3-10.

ਉਸ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੁਲਾਹਟ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ 1888 ਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਮੂਸਾ ਦੇ ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ 9/11 ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਏ "ਅੰਨ੍ਹੇ" ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ 1856, 1888 ਅਤੇ 9/11 ਵਿੱਚ ਆਇਆ। 9/11 ਉੱਤੇ "ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ" ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਬੁਲਾਹਟ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ "ਅਦਭੁਤ ਕਰਤੱਬ" ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਪੂਰਣ ਪੂਰਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪਰਖਾਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਇੱਕ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਪਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

“ਅਦਭੁਤ ਕਰਤੱਬਾਂ” ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ” ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਘੜੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 9/11 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 9/11 ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਦਭੁੱਤ ਕਾਰਜ” ਹੈ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ “ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ” ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਪੈਂਟੇਕੁਸਤ ਦਾ ਮੌਸਮ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “1840 ਤੋਂ 1844 ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ,” ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਦਸ” ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ।”

ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ 2520 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਅ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ 1260 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।

ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਉਤਰਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ 9/11 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ। 1260 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੋਇਆ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੂਹਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਹਨ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਮ” ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ” ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ “ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ” ਦੁਆਰਾ ਵੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ “ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ” ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਅਤੇ “ਨੂਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਅੱਠ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ” ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਰਸੇ ਉਸ ਦੇ “ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਮਾਂ” ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਗਿਣਤੀ 8 ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਗਿਣਤੀ ਅੱਠ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵੇਰਵੇ ਉਸੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੀ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉਹ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਲੰਘ ਗਏ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਵਰਖਾ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮਰ ਗਏ, ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ? ਉਹ “8” ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼, ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾਕਾਲੀਨ ਬਦਲਾਅ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੇ।

ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਗਤ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਅੱਠ ਜਿੰਦਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਲਾਉਂਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ਿਆ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਉਹ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਤੋਂ ਬਣੀ ਯੋਧਾ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਭੇਟ ਤੋਂ ਬਣੀ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਾਸਤੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਉਹ 8 ਹਨ ਜੋ 7 ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕਥਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕਥਾ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ “ਅਦਭੁਤ ਕਰਤੱਬਾਂ” ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਨ।

ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 11:11 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖਤਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਧਾਰਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ 9/11 ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 9/11 ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਨਹਿਮਯਾਹ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਆਪ ਹੀ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹਾਂ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ, ਛਿਆਲੀਹ ਸਾਲ ਲੱਗਣੇ ਸਨ। 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਦੋਂ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਫ਼ਰਮਾਨ 1844 ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਕੱਖ ਨਾਲ ਮਿਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। 2300 ਸਾਲਾਂ ਲਈ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਅਲਫ਼ਾ ਵਜੋਂ ਅਤੇ 1844 ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ। ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੁਨੇਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਫੈਲ ਕੇ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

457 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਤੋਂ 408 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਤੱਕ, ਉਨੰਜਾ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ: "ਗਲੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਲੇਸ਼ਭਰੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ।"

ਇਸ ਲਈ ਜਾਣ ਲੈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਅਧਿਪਤੀ ਤੱਕ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਨ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਗੇ; ਗਲੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਵੀ, ਉਹ ਵੀ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਦਾਨੀਏਲ 9:25.

457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਅਤੇ 1844, 2300 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1844 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਲੀਬ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ 1844 ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਸਮਕਾਲੀ (457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ) ਵੀ ਐਸਾ ਹੀ ਹੈ। 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ 49 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 408 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ 2300 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜੋ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਸਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ" ਵੱਲ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਪੁਰਾਤਨ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਸ ਰਾਹ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਦੀਵਾਰ" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਦੇ ਕਠਿਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਹ ਕਠਿਨ ਸਮੇਂ ਮਾਈਕਲ ਦੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ 457 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 408 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ

ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ 2300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ—ਚਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ—ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਨ। ਨਹੇਮਯਾਹ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ਮਈ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਯੁੱਧ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਣੰਜਾ-ਸਾਲਾ ਅਵਧੀ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 19-ਸਾਲਾ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ 19-ਸਾਲਾ ਅਵਧੀ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ 65-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚਲੇ 19 ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਫਰਾਇਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 7:8.

ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 742 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ 19 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ 2520 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਧਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। 742 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 723 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦੇ ਇਹ 19 ਸਾਲ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ 19 ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ 19 ਸਾਲ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰੀ 19 ਸਾਲ ਇਸ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹਨ। 19 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਯਤ ਅੱਠ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਹਾਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਅੱਸੂਰ ਗਿਆ, ਉਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਲਿਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਬਣਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਲੜੀ ਉਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰਾਹੀਂ ਯਹੂਦਾਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮੁੜਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਇਆ ਗਿਆ; ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਬਾਰੇ ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੁਕਣ ਲਈ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਪੱਧਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਲਟੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੁਰਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਰੂਪ ਸੀ ਜਦੋਂ 19 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਹਰਾਈ ਗਈ। 742 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 723 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੀ 19 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਾਰਕ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ, 19 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਿਆਦਾਂ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ “ਅਦਭੁਤ ਕਰਮਾਂ” ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਪੈਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”? ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਮੁਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਦੇ ਕਹਾਵਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਗੇ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ, “ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵੀ।” ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਵਾਲਾ ਫਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਬਚਨ ਕਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਵੇਖ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰਲੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:21-28.